

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - FILLIPPERBREVET

389 Filipperbrevet 1:1-11

Retfærdigheds frugt, som skyldes Jesus Kristus

Paulus beder for filipperne med glæde, fordi de i fællesskab med ham har arbejdet for evangeliet. Nu han er i fængsel er samfundet med dem stadig levende, og det er med til at opmuntre ham i hans prøvelser. Hans tillid til dem udspringer af hans tillid til Gud, der virker i dem. Derfor opmuntrer han dem til at stole på Guds værk i dem, idet han beder for deres åndelige vækst. De må modnes nu lidt efter lidt og gøre fremskridt i åndelig forståelse, så de kender Guds vilje og lever den ud i praksis. På Kristi dag vil resultatet åbenbares, og da det alene skyldes Kristi værk, vil det blive til hans ære. Det samme gælder os.

HUSKEVERS: 2. Thessalonikerbrev 2:16-17.

390 Filipperbrevet 1:12-20

Men jeg vil også blive ved med at glæde mig
Filipperne har måske undret sig over, at Paulus skulle sidde så længe i fængsel i Rom; i Filippi blev han mirakuløst løsladt af fængslet (se Ap.G.16:26). Paulus forsikrer dem, at alt, hvad der er sket med ham, har ført til fremgang for evangeliet. Han har uformindsket tillid til Herren. Han tillader ikke et spørgsmål om, hvorfor Herren ikke griber ind, men beskæftiger sig med at finde alle de positive virkninger af hans fængsling. Han har uden tvivl forklaret evangeliet for de soldater, der har vogtet ham, så "hele borgen" har gennem deres fanger hørt om Jesus Kristus. Selv det, der synes negativt, at nogle prædiker Kristus af misundelse og lyst til kiv, formår han at glæde sig over. Hvis vi kan bevare en sådan tillid til Herren under alle forhold, kæmper vi troens gode strid og giver Gud ære.

HUSKEVERS: Daniel 3:17-18.

391 Filipperbrevet 1:21-30

I har for Kristi skyld fået skænket den nåde ... at lide
Paulus har mest lyst til at dø, som han også kalder at bryde op og være sammen med Kristus. Det var langt bedre for ham selv; men han fornemmer, at hans gerning på jorden endnu ikke er færdig. Derfor ser han frem til at besøge filipperne endnu engang, og allerede nu udnytter han tiden i fængslet til at skrive bl.a. dette brev. Han er i fuld gang med sin tjeneste, trods lænkerne. Han opfordrer dem til at stride sammen for troen på evangeliet. De skal ikke være bange for modstanderne, men se det som tegn på Guds nåde, når de må lide for Kristi skyld. På baggrund af Paulus' egen situation har hans ord øget vægt.

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 1:2-4

392 Filipperbrevet 2:1-11

I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus

Jesus Kristus var Gud lig - han var virkelig Gud, og dog gav han afkald på sin guddomsskikkelse og blev menneske lig. Som menneske ydmygede han sig selv, det eneste helt igennem ydmyge menneske, der har levet. Her udkæmpes den åndelige kamp. Ved syndefaldet forgiftede Satan menneskeheden med sin egen stolthed, trangen til at være stor, til at have magt. Ved sit liv og sin død i ydmyghed og lydighed vandt Jesus Kristus navnet over alle navne. Hans sindelag må være i os; det tager os nok hele livet at lære sand ydmyghed - af hjertet at agte andre højere end os selv! Men det hører med til Kristus lighed, for sådan var han.

HUSKEVERS: Matthæusevangeliet 11:29.

392 Filipperbrevet 2:12-30

I stråler som himmellys i verden

Hvordan "stråler" vi i verden? Ikke ved at få magt og ære, for vi følger en Frelser, som verden hadede og korsfæstede. Paulus nævner nogle praktiske ting; vi gør ikke vrøvl, som andre, er ikke utilfredse, tænker ikke kun på os selv. Bare sådanne ting vil være et vidnesbyrd. Paulus selv var parat til med glæde at "ofres" for evangeliets skyld. Timotheus søgte ikke sit eget, som mange andre gjorde, men var en sand evangeliets tjener, som havde vist sig trofast i prøvelser. Epafroditus vovede sit liv i arbejdet for Kristus og havde nær mistet det. Disse tre er eksempler til efterfølgelse; men det er Gud, der virker dette liv i os, mens vi samarbejder med hans iboende Ånd (12-13).

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 2:15-16.

393 Filipperbrevet 3:1-11

Det langt større at kende Kristus Jesus, min Herre

Paulus havde store religiøse fordele fra sin fødsel og sin opdragelse. Hvis nogen kunne tro, at han var retfærdig ved egen hjælp, var det Paulus, for han var "uangribelig i lovretfærdighed". Men disse fordele var ham ikke andet end tab, da han mødte Kristus Jesus og forstod frelsens rette sammenhæng. Med al sin religiøse iver var han så langt fra at kende Gud, at han havde forfulgt Guds menighed! Derfor brød han radikalt med sin fortid, regnede sine "fordele" for skarn, og samlede sig fuldt og helt om at lære Kristus at kende. Det var det eneste, der var værd at bruge livet til. Er der noget, vi sætter vor lid til, som vi hellere skulle regne som tab, fordi det styrker vor selvretfærdighed og hindrer os i at kende Kristus?

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 17:3

394 Filipperebrevet 3:12-21

Jeg jager mod målet, efter sejrprisen

Hvis Paulus ikke mente, at han var "udlært" i kristenlivet, er vi det langt mindre! Hele hans liv var en bevægelse fremad. Han så sig ikke tilbage; han lod sig ikke påvirke af overståede fejltagelser eller sejre, men glemte dem. Han levede i nuet og ville videre frem. Han anede, at Kristus var meget større, end han kunne begribe, og derfor regnede han det for sin livsopgave at vandre fremad i åndelig henseende. Han kalder os til at følge efter. Vort borgersamfund er i Himlene, derfor behøver vi at lære Himlens Herre, Himlens sprog og Himlens veje at kende, så vi ikke følger os fremmede der. Lad os ikke ligne de "jordiske", der gerne nærmest er fjender af Kristi kors.

HUSKEVERS: 1. Korinterbrev 13:12

395 Filipperebrevet 4:1-9

Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer!

Vi kan ikke glæde os og bekymre os på samme tid. Derfor skal vi bringe vore ønsker til Herren i stedet for at bekymre os over dem. Han tager sig af dem, ikke nødvendigvis på den måde, vi havde tænkt os; men bevidstheden om, at han tager sig af dem, frigør os fra bekymring. Hans fred fylder vore tanker, en fred, der ikke er afhængig af vore omstændigheder. Med et sind befriet fra bekymringer skal vi tænke på alt godt (8), ellers sniger bekymringerne sig tilbage igen, og glæden forsvinder.

HUSKEVERS: Salme 37:3-4

396 Filipperebrevet 4:10-23

Min Gud vil fuldt ud give jer alt, hvad I har brug for

Der er intet fattigt eller undskyldende over Paulus, for han har en rig Gud, som han har tillid til. To gange bruger han ordet alt (12-13,19). Første gang gælder det hans kår; om de er gode eller dårlige, om de er luksusprægede eller trange, Paulus har lært at leve med dem. Det er mærkbart, at han ikke ynker sig, fordi Gud ikke altid giver ham rigeligt - eller bare nødtørfigt - i materielle ting, men vidner om, at Herren giver ham kraft til at udholde alt - både mangler og overflod. Anden gang gælder Paulus' "alt" filipperne. Fra sin egen erfaring om Herrens hjælp, lover han filipperne, at Gud vil give dem alt, hvad de har brug for. Vi kan have samme tillid til ham; og hvad vi har brug for, ved Gud bedst. Måske er det undertiden bedre at lide mangel, frem for at have overflod.

HUSKEVERS: 2. Korinterbrev 9:8.